

Dosarul nr. 2ra-1202/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: N. Pasecinic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secrieru, A. Danilov, Iu. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

05 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oleg Tricolici,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată a Cristinei Gîsca împotriva lui Oleg Tricolici cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Cristina Gîsca și modificată hotărârea din 07 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 11 septembrie 2017, Cristina Gîsca a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Tricolici cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că împreună cu pârâtul sunt părinții copilului minor XXXXX, născută la XXXXX, conform certificatului de naștere seria și numărul XXXXX din XXXXX. Din momentul nașterii copilului, părinții acestuia locuiesc separat, copilul fiind doar în grija și întreținerea mamei.

Cristina Gîsca a susținut că locuiește împreună cu copilul în spațiul locativ acordat dânzei de către angajatorul Instituția Medico-Sanitară Publică „Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie”, unde lucrează în funcția de asistentă medicală.

Reclamanta a invocat că Oleg Tricolici nu-și onorează obligațiile în calitate de tată și nu participă la creșterea, educarea și întreținerea fiicei, de una singură fiindu-i foarte greu din punct de vedere financiar. Pârâtul lucrează din 01 martie 2011 în Franța în baza unui contract de muncă pe un termen nedeterminat, însă nu cunoaște mărimea salariului primit de către acesta, precum nici dacă are alte potențiale venituri, motiv din care solicită încasarea pensiei de întreținere a copilului minor într-o sumă bănească fixă.

Cristina Gîsca a menționat că potrivit datelor Biroului Național de Statistică, minimul de existență pentru copiii în vârstă de 1-6 ani în mediu pentru anul 2016 constituie 1466,8 lei.

Prin urmare, ținând cont și de o eventuală creștere a acestui indice, reclamanta a solicitat încasarea din contul lui Oleg Tricolici a pensiei de întreținere pentru copilul minor în sumă fixă de 2000 de lei lunar, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 07 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul lui Oleg Tricolici în beneficiul Cristinei Gîsca pensia de întreținere pentru copilul minor XXXXX, născută la XXXXX, în mărime de 1000 de lei lunar, începând cu 11 septembrie 2017 și până la atingerea majoratului de către copil. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat din contul lui Oleg Tricolici în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 360 de lei.

Instanța de judecată, reieșind din prevederile art. 58 Codul familiei și informația eliberată de Biroul Național de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil de vârstă 1-6 ani, a concluzionat asupra aditerii parțiale a acțiunii și încasării din contul lui Oleg Tricolici a pensiei de întreținere pentru copilul minor în sumă de 1000 de lei lunar, or, obligația de întreținere a copiilor revine ambilor părinți, iar pârâtul a recunoscut în referință că este de acord cu încasarea acestei sume.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Cristina Gîsca și modificată hotărârea din 07 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, fiind majorat cuantumul pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX, încasată din contul lui Oleg Tricolici în beneficiul Cristinei Gîsca de la 1000 de lei lunar până la 1200 de lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată – 11 septembrie 2017 până la atingerea majoratului de către copil. În rest, hotărârea din 07 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost menținută.

Instanța de apel a conchis că de regulă, suma cu titlu de valoare a minimului de existență stabilită de Biroul Național de Statistică (la caz în anul 2017 fiind de 1866,30 de lei pentru un copil în vârstă de 1-6 ani din orașe mari) urmează a fi împărțită în mod egal ambilor părinți, însă în speță, reieșind din circumstanțele cauzei și interesul superior al copilului, apelanta-reclamantă Cristina Gîsca are nevoie de un suport material mai mare pentru a oferi condițiile de viață necesare dezvoltării copilului și anume, de 1200 de lei lunar.

La data de 03 mai 2018, Oleg Tricolici, prin intermediul avocatului Miroslav Căuș, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii din 07 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În susținerea recursului, recurentul a invocat aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, considerând decizia din 20 februarie 2018 ilegală și nemotivată.

Oleg Tricolici a indicat că instanța de apel a ignorat cererea de amânare a ședinței de judecată din 20 februarie 2018 depusă de avocat, recurgând contrar procedurii la

examinarea cauzei în lipsa sa și la emiterea deciziei. La caz, avocatul Miroslav Căuș a fost antrenat la examinarea unei alte cauze, fiind în imposibilitate de a se prezenta la ședința de judecată a instanței de apel.

Recurentul a menționat că instanța de apel neîntemeiat a majorat cuantumul pensiei de întreținere, deoarece argumentul intimatei-reclamante Cristina Gîsca precum că dânsul ar avea un venit de 1400 de euro lunar nu corespunde adevărului și este declarativ, la materialele cauzei nefiind prezentată nici o probă în acest sens.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău redactată integral, a fost expediată în adresa recurentului Oleg Tricolici la 06 martie 2018 potrivit scrisorii de însoțire nr. 2826 (f.d. 115), lipsind însă date cu privire la recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Oleg Tricolici la 03 mai 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 22 mai 2018, în adresa intimatei Cristina Gîsca a fost expediată copia recursului declarat de Oleg Tricolici, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 12 iunie 2018, Cristina Gîsca a depus referință, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel, pe care o consideră legală și întemeiată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oleg Tricolici este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oleg Tricolici nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului, argumentul recurentului Oleg Tricolici precum că neîntemeiat cauza a fost examinată în ordine de apel în absența reprezentantului său, care a depus cerere de amânare a ședinței de judecată din 20 februarie 2018, or, acesta era obligat să comunice instanței de apel motivul imposibilității de a se prezenta la ședința de judecată cu prezentarea probelor care dovedesc acest motiv, pe când în cererea de amânare a fost indicat doar faptul că avocatul Miroslav Căuș este în imposibilitate de a se prezenta.

Mai mult ca atât, deși invocă în cererea de recurs examinarea cauzei în lipsa sa, recurentul nu a solicitat restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, ci menținerea hotărârii primei instanțe, fapt ce denotă invocarea declarativă a acestui argument.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oleg Tricolici ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e:

Recursul declarat de Oleg Tricolici se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh